

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 466/2019
04.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца "АА" АД ..., чији је законски заступник председник Извршног одбора ББ, против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Дејан Гајић, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Крагујевцу и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 04.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, месно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац (извршни поверилац) "АА" АД ... (...) поднео је предлог за извршење на основу веродостојне исправе - менице, Основном суду у Крагујевцу против туженог (извршног дужника) ВВ из Из списка предмета произилази да је спорни однос између парничних странака заснован на уговору о кредиту од 27.08.2012. године. Према члану 24. назначеног уговора предвиђено је да у случају спора по овом уговору надлежан је основни суд према регистрованом седишту банке.

Основни суд у Крагујевцу донео је решење Ипв (Ив) 207/18 од 24.10.2018. године којим је усвојио приговор извршног дужника и ставио ван снаге решење о извршењу у делу у којем је одређено извршење - након приговора извршног дужника, укинуо све спроведене радње и наложио да се поступак настави поводом приговора против платног налога пред Првим основним судом у Београду, као стварно и месно надлежним судом.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08... 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно и стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност суда, странке се могу споразумети да им у првом

степену суди суд који није месно надлежан под условом да је тај суд стварно надлежан. Према ставу 3. истог члана, споразум из ст. 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног посла.

У овој правној ствари ради се о спору ради наплате потраживања по преузетом кредиту који је тужени закључио са тужиоцем, а у члану 24. назначеног уговора је предвиђено да у случају спора по овом уговору надлежан је основни суд према регистрованом седишту банке.

Тужена има седиште у ... у ул./... (...) применом члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" број 101/13), Први основни суд у Београду опште-месно надлежан, између осталих и за територију Градске општине Стари град.

Имајући у виду чињеницу да уговор о кредиту у коме је садржан и пророгациони споразум (споразум месне надлежности) где је у члану 24. предвиђено да је у случају спора надлежан суд према регистрованом седишту банке, то је за суђење у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду. На другачију одлуку о месној надлежности суда није од утицаја чињеница то је члан 41. став 6. Закона о заштити корисника финансијских услуга предвидео да непоштена пословна пракса неправичне уговорне одредбе имају значење утврђене законом којим се уређује заштита потрошача и што члан 44. став 1. тачка 5. Закона о заштити потрошача ("Службени гласник РС" бр. 62/16... 44/18) предвиђа да се уговорне одредбе сматрају неправичним без обзира на околност појединачног случаја ако имају за предмет или последицу одређивања месне надлежности суда ван пребивалишта односно боравишта потрошача, а ово из разлога што је Закон о уређењу судова базни закон у погледу одређивања надлежности судова. Исти упућује на примену одредби Закона о парничном поступку, а према одредби члана 65. став 1. ЗПП прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда странке се могу споразумети да у првом степену суди суд који није месно надлежан под условом да је тај суд стварно надлежан. Уговор о кредиту у члану 24, садржи пророгациони споразум (споразум о месној надлежности), на који сходно цитираним законским прописима странке имају право, па се у овом случају не могу примењивати одредбе Закона о заштити корисника финансијских услуга и Закона о заштити потрошача - у погледу одређивања надлежности суда. Закон о надлежности судова и Закон о парничном поступку су базни закони у погледу одређивања месне и стварне надлежности судова, па њихова примена не може бити елиминисана применом других закона, уколико базни закони то изричито не предвиђају.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић